

ע"פ 5713/18 - עלי כליבאת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
ע"פ 5713/18

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט א' שטיין

המערער:

עלי כליבאת

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי נצרת מיום
15.07.2018 בת"פ 22117-08-17 שניתן על ידי כבוד
השופט ג' אזולאי

תאריך הישיבה:

ג' בשבט התשע"ט (09.01.2019)

בשם המערער:

עו"ד שלמה שרון; עו"ד מעיין דבוש

בשם המשיבה:

עו"ד יעל שרף

בשם שירות המבחן:

גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ג' אזולאי, ת"פ 22117-08-17). הערעור מופנה נגד חומרת עונש המאסר בפועל בלבד - באורך שישה עשר חודשים, בניכוי ימי מעצרו של המערער.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הורשע המערער על פי הודאתו, הוא עבר עבירות של סיוע לסחר בסם מסוכן. כתב האישום מכיל שני אישומים, מהם עולה כי בשתי הזדמנויות המערער סייע לעסקת סם מסוג קוקאין בכמות כוללת של כ-45 גרם. ברקע, פעילות של סוכן משטרתי שמטרתו למנוע ביצוע עסקאות סמים.

2. עבירת הסמים משולה לפגיעה מדבקת שמשטרעת על כל פינה במדינה. מצוות הפסיקה היא כי יש להחמיר בעבירות סם על מנת להרתיע את הרבים ולהגן על נפגעי העבירה, שבראייה רחבה כוללים גם אזרחים מן השורה שלא עברו כל עבירה. אין להשלים עם תופעת סחר בסמים כאילו מדובר בגזירה משמיים, אלא עסקינן במעשה ידי אדם של אלה הבוחרים להיכנס לשדה הסמים המסוכנים לשם רדיפת בצע. לצד זאת, מצוות המחוקק היא לשמור על עיקרון ההלימה בענישה. מכאן כי חשוב להסתכל על המקרה הבודד על ציר עבירות הסמים - אלו החמורות יותר ואלו החמורות פחות - ולוודא כי העונש אכן ראוי. בראיה זו, לא נפלה טעות בתוצאה אליה הגיע בית משפט קמא.

נכון כי המערער עבר את העבירה בהיותו בן 19, אך הוא בגיר ואחראי למעשיו. אף נכון הוא כי ישנם סממנים חיוביים בתסקיר, אך צודקת באת כוח המדינה, בכך שישנו הבדל בין הזדקקות לטיפול לבין פוטנציאל שיקומי והוצאתו לפועל. האחרון הוא זה אשר מצדיק סטייה מהמתחם, והוא אינו בנמצא במקרה זה. ולראייה - שירות המבחן אף לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של המערער בתסקירו האחרון. הסנגור הסתייג מהפער בין המערער לבין נאשם אחר שעבר את העבירה העיקרית והורשע באישומים נוספים. ברם, הואיל והמדינה הסכימה למאסר באורך 39 חודש וחצי עבור האחרון, וכך אף נפסק, נראה כי הפער בין העבירות נשמר, ואף כאן אין הצדקה לחריגה מן המתחם.

סיכומי של דבר, מבלי להתעלם מנסיבותיו האישיות של המערער ומנהימוקים לקולה, התוצאה אליה הגיע בית משפט קמא מתחשבת בכלל נסיבות המעשה והעושה.

3. הערעור נדחה.

על המערער להתייבב לתחילת ריצוי עונשו בבימ"ר קישון, ביום 5.2.2019 לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, יד' בשבט התשע"ט (20.1.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט